

Subscription.

Inland: Rs. 100/- year
For Advertisement
Apply to:
The Manager,
'The Morning Star',
182, First Cross Street
JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol:- 150 Jaffna, Friday 30 March 1990 No:- 13

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A MAN BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Newa and Articles is
Tamil and English.
Please send them to

THE EDITOR

'The Morning Star'
182, First Cross Street,
JAFFNA.

ST ANDREWS CHURCH PALAI

The mission Centre in Palai was established by the Anglican Church over a hundred years ago by the first missionary sent from Jaffna, Rev. Bacchus who was responsible for building St. Andrews Church about 90 years ago. Services have gone on uninterrupted over the years some years with a resident Vicar and at other times with visiting Clergy from neighbouring parishes.

From late 1987 the IPKF occupied the Church and the premises and no service could be conducted. They vacated the Church by end of January 1990. In order to re-start the work there the Jaffna Christian Missionary Association (JCMA) organised a service at St. Andrews Church on Sunday 18th March at 3.00 p.m. About 300 people representing all the Anglican Churches in the North including Vavuniya, Dharmapuram, Karananiyayam, Nuffield School attended. The service was conducted by the Archdeacon of Jaffna who preached an appropriate sermon on the call to mission in the outlying areas of the North. The Palai Christian youth also sang a special lyric. All the Anglican Clergy were also present.

It was a memorable and moving occasion, when the gathering went on procession on the main road, inspite of the constant dizzle, singing and entering the Church in procession. It was a great resumption which the small Christian community in and around Palai appreciated greatly. The gathering broke up at about 5.00 p.m. after tea. It is expected that regular services will be conducted at St. Andrews from now on.

Correction

We regret the printing error in our 23.3.1990 issue in the fourth paragraph of the article titled "The Choice of a Man". The sentence starting on the seventh line should read: "It was a struggle whether to be powerful or not, to be rich or not, to be comfortable or not, to be safe or not, to be popular or not, in short whether to be or not to be in the popular sense (worldly sense) of the word".

WILLIAM MATHER MEMORIAL WOMEN'S CENTRE

The Annual Festival of the Maruthanamadam Women's Centre was held this year on Saturday, 10th of March, 1990. The Praise Service conducted by the Chundikuli Girls' College students began the day's proceedings. The children had put in lot of time and talent into the preparation and the congregation, comprising a large number of women from all churches in Jaffna, was able to partake meaningfully at the Service. Rev. Beckett Balasingh, the Vicar of St. John's Church Chundikuli, opened the Exhibition and sale, organised by the Centre - a significant feature of the sale was that the products on display were not merely those produced at the Women's Centre, but the products gifted to the Centre by various Ladies Guilds, attached to the various churches in Jaffna. It is a happy reflection that the Maruthanamadam Women's Centre is assuming more and more a focal point of the varied activities of women at the local church level.

The Festival ended with a Fellowship Lunch. For the first time in three years, the Annual Festival of the Centre was able to restore its authentic glow,

PRIME MINISTER RESIGNS CABINET DISSOLVED

Mr. D. B. Wijetunga resigned from office of Prime Minister and the Cabinet of Ministers was dissolved on Wednesday 28th March. The new Prime Minister and the Cabinet will be named on Friday 30th March.

Speculation hinted at the possibility of at least five new faces gaining entry into Cabinet and the creation of a number of new portfolios.

WANTED.

A Warden for Girls' Home at Chavakachcheri. Apply stating qualifications and experience before 10th April 1990. Salary negotiable.

Secretary,
Children's Home Board
Diocesan Office,
Vaddukoddai

SERVICE OF THANKSGIVING.

A Service of Thanksgiving for the life of Padmini Arulrajah was held at the Holy Carpenter Church, Navajeevanam, on Sunday, the 11th March 1990, her birthday at 7 a.m. All residents of Navajeevanam along with workers and their families and those at "Canaan" Tharmapuram were present at the Service which was conducted by Rev. A. V. Jesuthasan. Special songs were rendered by the children from Navajeevanam & Canaan. Rev. Jesuthasan based his sermon on the text St. John Chap. 15 v. 1-5 "I am the true vine..... He that abideth in me and I in him, the same beareth much fruit; for apart from me ye can do nothing." In paying a tribute to Padmini he said that during the time she was in Navajeevanam because of her child-like appearance and pleasing manners she was Acca to everyone in the Campus. All those present joined later at a fellowship lunch.

Padmini is the eldest daughter-in-law of the late Rev A C Thambyrajah and of Mrs. Arul Thambyrajah.

OBITUARY

The death occurred of Mrs. Meignanapooranam Sathasivam a retired teacher of South Erlalai at her home in South Erlalai on Thursday the 15th of March. Her family members have all played a leading role in the life of the South Erlalai Church. Her husband Mr. Sathasivam predeceased her. She leaves behind three sons and two daughters Selvaranee, Mahilrajah, Navarance, Manoharan (UK) and Gaanaseharan (UK) to bemoan her loss. Her brother Mr. T. Thuraiatnam of South Erlalai also died some years ago.

The funeral service took place at her home on Monday the 19th of March at 3.30 p.m. and was conducted by the Rev. D.R. Ambalavanar who also preached the sermon. He was assisted by the Rev. T. Thevasan. The Rev. A. V. Jesuthasan paid a tribute to the life of the deceased. She was a woman of sincerity, faith and full of good works. The burial took place at the South Erlalai Church graveyard.

A THANKSGIVING MEMORIAL SERVICE

for the life of

Dr. Subramaniam
Jeyaseelan

will be held on
Monday 16th April, 1990
at
3.30 p.m.

at 26, Station Road,
Chavakachcheri.

Relations & Friends
are cordially invited.

Subramaniam Jebanesan
Principal,
Jaffna College. VADDUKODDAI

THE SLEEPLESS SENTINEL

Tune: "Thy way, not mine..."
Ps. 121.

I lift my eyes high up,
Unto the hills for help;
From God, who made the heaven
And earth, does come my help.
He will hold fast your foot,
And keep close watch o'er you;
The Lord, who keeps Israel,
Will slumber not, nor sleep.
He watches over you
And is your right hand Shade;
The sun will not harm you
Nor shall the moon, by night
From dangers He'll keep you,
And watch over your life,
And all your outings too,
Now and for evermore.

By Rosabelle P. Mathiaparanam.

OBITUARY

We regret to record the death of Mr. K. Richard Subramaniam on the 14th of March at his daughter's home at Chundikuli. Mr. Subramaniam who hails from Valvetty - Keechchi-ankadu was an old boy of Jaffna College and a pillar of the Udupiddy Church. Having (see page six)

BY THE RIVERS OF BABYLON

(An expatriate's view of
life in Great Britain)

— R. S. Seevaratnam.

As an expatriate Tamil, I wish to record my observations about the lifestyles of the expatriate Sri Lankan Tamils presently living in England. In spite of all the amenities and comforts that this country could provide through the advanced technology the country is well provided with, it is very heartening to note that most of the Tamils with whom I have had the privilege of coming in to contact, are quite happy to return to their homeland when conditions become normal and safe. The type of people who are inclined to feel this way are the new arrivals, the ones who have entered this country after the ethnic riots, in Sri Lanka that took place in July, 1983. Those who have earned British citizenship and had lived in this country for long periods, understandably show less interest in returning to their homeland even when normalcy returns.

Life in this country is not the same as we have always enjoyed in our own country. The climate, language, food, culture and other such are quite alien to us. To the ordinary man in the street, you belong to one of the three groups of people living in this country - such as Whites, Blacks and Asians. To him it is hard to distinguish whether you are a Pakistani or a Sri Lankan or a Malayan. Hence, all Asians, other than those from the Far East, are generally called 'Pakis'. Whatever the good things or the bad things attached to any one particular community has to be shared by all the coloureds, unless you are able to explain that you belong to a different ethnic origin.

At present quite a large number of Jaffna Tamils live in London. They have been able to form groups and associations to help one another and to cater for the welfare and needs of especially the new arrivals and those who are seeking Refugee Status. These groups have established Christian Tamil congregations, Hindu Temples, Weekend schools to teach the Tamil Language, Music and Dance, Welfare groups and Cultural Associations to foster Tamil Drama, Vocal Music and Dance in the various parts of the country. Most of those who are engaged in these activities sacrifice their free time and carry on these tasks without any remunerations or financial assistance from anywhere. They only receive a mental satisfaction

The Sound of freedom.

The Sound of freedom
Hear it,
It is coming
It is coming slowly
Bout its surely on its way.

Hear it.
It is almost here
Soon it will be here
Soon we will be free
We will be free
We will love our freedom

If we want our freedom
We must fight for it
We must study for it
We must work for it
But we will get our freedom
The freedom that we want.

— Babara Marin - Rivas

that they are helping fellow
Tamils who are in need.

There are also other Tamils who are living in this country about whom I wish to make a few comments. These are people who are well established, owning large homes sometimes with swimming pools and quite well to do. Sadly, they have forgotten their language and culture and their off-spring cannot speak a word in Tamil. They sometime feel ashamed to be called a Tamilian. While I reckon, that it may be desirable to adopt the good things of their host country, at the same time however, this should not take place by sacrificing the language and culture of their motherland. I wish to point out that other nationalities living in this country are able to preserve their own language and culture while mixing freely with the ways of life of the country of their adoption. Some of them hold very responsible positions in the public sector and are very fluent in the English Language.

Finally, a word about the younger boys and girls who have entered this country in recent years seeking political asylum and refugee status. Unless they are professionally qualified or with a fluent knowledge of the English Language, their life in this country has become very difficult. They are suddenly exposed to a very fast life and an unkind weather. Away from their loved ones some of them find it too hard and are emotionally upset. The various welfare groups I mentioned earlier are trying to help these types of people to find suitable accommodation, employment and teach them to speak, read and write the English Language.

At the end of the day, one's home is where the heart is - and for most of us expatriates, that is in our Motherland.

JAMES RICHARDS HALL

The James Richards Hall of residence which has now become the ornament of the Christian Theological Seminary, Chunnakam was declared opened by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop in Jaffna on Wednesday the 21st March 1990, after an informal brief service. The foundation stone for this building was laid by the Most Rev. Victor Premasakar the Moderator of the Church of South India in 1988.

Mr. A. Kadirgamar the Registrar of the Seminary welcomed the guests and briefed them about the history of the Seminary. He also said that the Rev. James Richards for whose memory the hall of residence was dedicated, belonged to the Pioneering "Haystack" Missionary group. He came to Jaffna in 1816, and died after six years of labour in the Jaffna peninsula. He will be remembered with affection not only by the Christians but also by the Hindus of Jaffna, as he was a true Missionary. All the mortal remains of James Richards remain interred at the Mission grave yard Tellippalai.

Mr. Kadirgamar also expressed gratitude to the Bishop for reviving memories of the life and work of the first generation of ACM Missionaries in naming new buildings in the Jaffna Diocese after them. Some of them are the Daniel Poor Library at Jaffna College; Levi Spaulding Home at Vaddukoddai; the Harriet Winslow Home at Pandaterruppu; the Eliza Agnew and Susan Howland blocks at Uduvil Girls' College and now the James Richards Hall followed by the Benjamin C. Meigs block and the Miron Winslow Library at the Seminary. He also mentioned that the present Seminary is in some way a successor to the Batticotta Seminary established in 1823 in Vaddukoddai where theological education was imparted. Later it was continued through Jaffna College and transferred to the United Theological College, Bangalore in 1910. Now through various discussions, consultations and decisions the Seminary has been contextualised and re-established as the Seminary here in Jaffna in 1983. Eight students have already passed out and working in the Diocese as ministers and there are sixteen students at present. He also expressed his gratitude to the vision and courage of Bishop Ambalavanar and for the joy of the fulfilment of his dreams in concrete terms.

The Bishop Rt. Rev. D. J. Ambalavanar offered the dedication prayer and declared the building opened for the use of the Seminary students. This new building now has 32 rooms and

ASIA ALLIANCE OF YMCAs CONSULTATIONS.

The YMCA Movement is organised into a World body with the World Alliance of YMCAs as the central co-ordinating body with headquarters in Geneva. The YMCAs of the World are grouped into six Regional Alliances. The Asia Alliance is one of the Regional bodies which is composed of twenty national Movements from Asia, Australia, New Zealand and the South Pacific.

The twenty national Movements of which Sri Lanka is one, bring together rich culture, tradition and influence of all the major religions of the World. In the Christian mission, the Asia Alliance always sets the pace.

Each year, the Executive Committee meets in Hong Kong. During this time, various meetings and consultations are held, including the National General Secretaries conference. I attended these meetings in February this year again with three other delegates.

The subjects dealt with, brought to focus, the context of Asia and the need for expression of solidarity with the people of each country. There was very frank sharing of views and agreements reached on joint concerns and action for the future
(continued on page 6)

it will have 48 rooms when the 2nd floor is completed. These rooms are of the same size of the rooms in the Andover Newton Seminary, U.S.A.

Mr. I. Balasubramaniam, the consultant engineer and Mr. S. Ratnavel the building supervisor were thanked profusely for the splendid work they have done. The contractor Sri also was thanked for his devoted services.

Bishop in his remarks endorsed the historical sentiments expressed by Mr. Kadirgamar and added that Mrs. Harriet Winslow was the first white woman in the world who ever taught non-whites. He also emphasised the fact that the first generation of missionaries were not remembered just for reasons of antiquity as museum pieces, but deliberately remembered for their committed and dedicated services to Jaffna, the fruits of which are still being reaped today. A fellowship tea followed where Bishop and Mrs. Ambalavanar were garlanded and the contractor and workman were also thanked and felicitated with gifts. The formal opening of the Hall and other buildings will take place as part of the 175th Anniversary celebrations of the American Ceylon Mission in 1991.

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

மார் 150

30 - 03 - 1990

[இதழ் 13

செய்திகள்.

செய்திகள்.

இம்மாதம் 21 ஆம் திகதி நடைபெற்ற யாழ். தெ. இ. திருச்சபை ஆதீனச் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் பின்வரும் நியமனங்கள் செய்யப்பட்டன.

ஊழியர் நியமனம்:

1. திரு. A. அருள்பாலன்
- மட்டக்களப்பு-புனிதர் யோவான் சபை மையம்
2. திரு. T. தேவ அருட்செல்வம்
- காரைநகர் சபை

3. திரு. S. மில்டன்
- ஏழாலைதெற்கு சபை

4. திரு. T. ஜெயநேசன்
- ஏழாலைவடக்கு

பேராயர் பிரதிநிதி (Bishop's Commissary)

யாழ். தெ. இ. திருச்சபைப் பேராயர் பேரருட்திரு. டி. ஜே. அம் பலவாணர் அவர்கள் மூன்று மாத ஓய்வெடுத்து அமெரிக்காவில் மேலதிக படிப்பிற்காக இம்மாத இறுதியில் போவதால் அவர் திரும்பி வரும்வரை அருள்திரு. டி. ஆர். அம் பலவாணர் அவர்கள் பேராயர் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டார். ஆதீன நிர்வாகத்திற்கு உதவியளிக்க நிர்வாக குழு நியமிக்கப்பட்டது. அதில் டாக்டர் S. ஜெபநேசன் யாழ். கல்லூரி அதிபர். அருள்திரு. A. ஜெயகுமார், யாழ். ஆதீனச் செயலர். திரு. நோவெல் விமலேந்திரன், யாழ். ஆதீன பொருளாளர், ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

இந்தியப்படை வாபஸ்

கடந்த இரண்டரை வருடங்கள் வட-கீழ் மாகாணத்தில் நிலை கொண்டிருந்த இந்தியப் படையினரின் கடைசிப் பிரிவினரும் காங்கேசன்துறையை விட்டு கடந்த 21ந் திகதியன்று இந்தியாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். இவர்கள் தான் முதன் முதலில் இலங்கைக்கு வந்த படைப் பிரிவினர் என்று கூறப்படுகிறது. இவர்கள் கப்பலிலேறுவதற்கு முன்னர் இலங்கை இராணுவத்தினர், அவர்களுக்கு இறுதி அணிவகுப்பு மரியாதையைச் செலுத்தி வழியனுப்பி வைத்தனர். திருகோணமலையில் நிலை கொண்டிருந்த இந்தியப் படையினரின் இறுதிப்பிரிவினரும் கடந்த சனியன்று தாயகம் திரும்பிவிட்டனர். நமது நிருபர் அண்மையில் காங்கேசன்துறைக்குச் சென்ற போது இந்தியப் படையினர்நிலை கொண்டிருந்த இடங்களெல்லாம் பாழடைந்தும், சீர்குலைந்தும் இருப்பதைக் கண்டதாகக் கூறினார்.

கடைசி வாத்தை:-

இலங்கை மண்ணை விட்டுக் கடலோர வெளியேறிய இந்தித் துருப்புகளின் அணியான ஒன்பதாவது பட்டா கொமாண்டோ ரெஜி

பொன் விழா.

இ. தொ. கா பொன் விழாவும், 30ஆவது வருடந்த மாநாடும் 24-3 1990 சனிக்கிழமை காலை அட்டன் டன்பார் மைதனத்தில் நடைபெற்றது. இ. தொ. கா. தலைவரும், புடவைக் கைத்தொழில் கிராமிய தொழில்துறை அபிவிருத்தி அமைச்சருமான எஸ். தொண்டமான் தேசியக் கொடியையும், பொதுச் செயலாளரும், போக்குவரத்து இராஜாங்க அமைச்சருமான எம். எஸ். செல்லச்சாமி உதயகுரியன் கொடியையும், நிதி செயலாளர் அண்ணாமலை கட்சியின் கொடியையும் ஏற்றி முதல் நாள் நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகியது. ஞாயிறு 25-3-90 காலை 8.30 மணிக்கு அட்டன்பிரின்சஸ் படமாளிகை சந்தியிலிருந்து ஊர்வலம் டன்பார் மைதனத்திற்கு 11.30 மணிக்கு வந்து அடைந்ததும் பொதுக்கூட்டம் தொடங்கியது. ஐனாதிபதி ஆர். பிரேமாதாச பிரதமஅதிபதியாக கலந்து கொண்டார். இவர் தனது உரையில் மலையக மக்களின் நலனுக்காக அரசுக் கம் மேற்கொள்ள உத்தேசித்துள்ள திட்டங்களை, அவற்றை செயல்படுத்துவது பற்றியும் எடுத்தக்கூறினார்.

மரணம்.

திருமதி சூசன் ககிரத்தரத்தினம்

நல்லதம்பி

சங்கானைத் தென்னிந்திய திருச்சபையின் ஒரு முக்கிய அங்கத்தவரான திருமதி சூசன் ககிரத்தரத்தினம் நல்லதம்பி (சங்கானை அம்மா) தனது 68ஆவது வயதில் 23 03 1990 வெள்ளிக்கிழமை இரவு 10.30 மணிக்கு யாழ். அரசினர் வைத்தியசாலையில் காலமானார். இவர் காலஞ்சென்ற திருவாளர். நல்லதம்பியின் அன்பு மனைவியும் தேவபாலகியின் (அபுதாபி) அன்பு தாயாரும் காசிலிங்கத்தின் (அபுதாபி) அன்பு மாமியாரும், திருமதி சுகிர்தமலர் நல்லதம்பி, திருமதி சொர்ணமலர், ஊனபதி (மலேசியா) செல்வி நவமலர் செல்லப்பா, திரு. செல்லப்பா ஜெயத்தினம் (நவாலி) காலம்சென்ற நேசம்மா சின்னத்தம்பி யோன் செல்வராசர பலசிகங்கம்

மெண்டின் லெப்டினண்ட் கேர்னல் ஹார்தேவ்விதர் இலங்கையை விட்டு வெளியேறும்புடன் கூறியதாவது "இப்படியான துர் அதிஷ்டவிமான நிகழ்வு இனி என்றுமே எனது தாய்நாட்டிற்கு நிகழாது என நினைக்கிறேன். குறைவான இழப்புகளுடன் நாம் நிறைவான படிப்பிணையைப் பெற்றுள்ளோம்." இந்திய அமைதிப்படைத் தளபதி லெப்டினண்ட் ஜெனரல் கல்கற் கூறியதாவது "இலங்கைக்குப் பெருமையுடன் வந்தோம் அதே பெருமையுடனும் கௌரவத்துடனும் கயமரியாதையுடனும் இலங்கையை விட்டுச் செல்லுகிறோம். எமது இலட்சியத்தை நாம் நிறைவேற்றியுள்ளோம்.

பெண் தலைவி:-

மாணிப்பாய் Y. M. C. A. யின் வருடாந்த பொதுக்கூட்டம் 10, 03. 89 சனிக்கிழமை மாலை 3. 00 மணிக்கு தலைவர் திருவாளர் W. G. அன்னப்பா அவர்களின் தலைமையில் திருவலாளர். K. S. திசராஜா அவர்களின் ஜெபத்துடன் ஆரம்பமாகியது இவ்வாண்டிற்கான புதிய உத்தியோகஸ்தர் தொரிவு இடம்பெற்றது. இதில் இலங்கையிலேயே முதல்தடவையாகப் பெண் மணி ஒருத்தி தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. மாணிப்பாய் Y. M. C. A. இவ்வாண்டு பெண்களுக்கு ஓர் தனியிடம் கொடுத்து உள்ளது. மாணிப்பாய் Y. M. C. A. யின் நடப்பு ஆண்டின் உத்தியோகத்தவர்கள், தலைவர்: திருமதி E. G. தருமசீல, உபதலைவர்: திரு. A. ஜெயசீலன், கொளரவசெயலர்: திருமதி C. J. லைமன் கொளரவபொருளர்: நிர்வாகச் செயலர் திரு W. C. அன்னப்பா மற்றும் நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள் அருட்திரு T. தேவநேசன், திருவாளர்கள்: W. J. J. மேதர், K. S. திசராஜா, சாம் லூபிஸ் B. A. ஜெபராஜன், E. சாமுவோல் அவர்கள் ஆவர் அருட்திரு T. தேவநேசன் அவர்களின் ஆசிரவத்துடன் கூட்டம் இனிது முடிவுற்றது.

வடபகுதி ரயில்:-

கோட்டைரயில் நிலையத்திற்கும் மருதாணைக்கும் இடையில் அவசர திருத்த வேலைகள் நடைபெறுவதால் வடக்கு கிழக்கு மலையகம் ஆகிய பகுதிகளில் இருந்து கொழும்பிற்கு வரும் ரயில் அனைத்தும் மருதாணை ரயில் நிலையத்தில் நிறுத்தப்படுகின்றன. தற்போது மருதாணையில் இருந்தே இப்பகுதிகளிற்கான ரயில் சேவைகள் நாடத்தப்படுகின்றன.

ஆகியேரின் அன்பு சகோகதரியுமாவார்.

அன்னாரின் நல்லடக்க ஆராதனை 25-03-90 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 3 00 மணிக்கு தேவாலய வீதி, சங்கானையில் அமைந்துள்ள அவரது இல்லத்தில் யாழ். திருமண்டலத்தின் செயலர் அருட்திரு. A. ஜெக்குமார் அர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது இவ் ஆராதனையில் சேகரக்கு அருட்திரு S. P. ஜெயசிங்கம் நடந்த சங்கானைத் திருச்சபை ஊழியன் அருட் சகோதரன் M. மாணிக்கம் அவர்கள் அருளுரை வழங்க அருட்திரு சேவக். சாம். அல்பிரட் அவர்களும் இவ் ஆராதனையில் கலந்து கொண்டனர். கல்லறைத் தோட்ட அடக்க ஆராதனையை அருட்திரு. A. ஜெயக்குமாரும் அருட்திரு சேவக் சாம் அல்பிரட் அவர்களும் நடத்தினார்கள்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

O போல்ட்ரா மெல்லி என்ற பிரான்ஸ் தேசத்தவர் ஒரு நந்தையை தான் விட்டுப் பிராணியாக வளத்தார். நந்தை வளர்த்த மனிதரில் உலகில் இவர் ஒருவர்தான். அந்த நந்தையே உலகின் மிகப் பெரிய நந்தையாக விட்டது, 5 வயதுடைய இதன் எடை ஒன்றரைக் கிலோ ஆகும் இது விலங்குகள் பற்றிய ஒரு படத்தில் நடித்தும் விட்டது. இதனை 'போல்ட்ரா மெல்லி' ஆபிரிக்காவிலிருந்து வந்த கப்பல் ஒன்றிலிருந்து கண்டெடுத்து

இயேசுவின்

காயங்கள்

அங்கை இரண்டிலும் ஆணிபாய்ந்த காயங்கள் வீங்கிய விலாவிலே வேல் பாய்ந்த ஆழங்கள் அவைகள் பாதைகள்! கடவுள் மனிதனிடத்தில் வருவதற்கு அமைத்துக் கொண்ட சுரங்கப் பாதைகள்! ஓ ஓ! அவைகள் மாணிடன் கடவுளின் சன்னிதானத்திற்குச் செல்வதற்காகத் திறந்து விடப்பட்ட வாசல்கள்! கல்வாரி மலையிலே அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்

சாட்டை அடிகளால் முதுகு நிணச் சேறாகி விட்டது ஆணிகளால் அங்கமெல்லாம் திறந்து கொண்டது!

வேதங்களே, தத்துவங்களே, சாதிகளே, நீங்கள் கதவடைப்புச் செய்து கொள்ளுங்கள்; இங்கே கோயில் கதவுகள் திறந்து கொண்டன!

மூலத் தானத்திற்குள் கருப்ப அறைஞ் இனி எவரும் தடையின்றி நுழையலாம் கோயில் கதவுகள் திறந்து கொண்டன

அன்று, பிட்டுக்கு மண் சுமந்த பெருமான் மீது விழுந்த பிரம்படி விண்ணோர் மண்ணோர் யாவர் மேலும் விழுந்தது

இன்று இந்த ஒருவர் மீது விழுந்த அடி, விண்ணோர் மண்ணோர் ஆகிய யாவர் மீதும்

விழவிருந்த பெரிய அடி! அடியின்றிப் பிழைத்தன விண்ணும் மண்ணும் அடி அவர்மீது விழுந்ததால்

—பொ. ஆ. ச.

கிறிஸ்துவின் மாதிரிப்படி

மண்ணகத் துன்பங்களைப்

பொறுமையுடன் தாங்கிக்

கொள்ள வேண்டும்.

ஆன்டவர்.

மகனே! உனது மீட்புக்காக நான் விண்ணிலிருந்து இறங்கினேன். நீ பொறுமையைக் கற்றுக்கொள்ளவும், உலகத் துன்பங்களைத் தாங்கிச் செல்வதில் அமைதி இழக்க திருக்கவும், கட்டாயத்தினால் அல்ல, ஆனால், அன்பின் ஏவுதலால் உன் துன்பங்களை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன்.

ஏனென்றால், நான் தோன்றிய நேரம் முதல் சிலுவையில் உயிர் துறப்பது வரை துன்பங்களைச் சகிப்பதில் எனக்குக் குறைவு ஏற்பட்டதில்லை.

மண்ணகச் செல்வங்கள் எனக்குக் குறைவாகவே இருந்தன. என்னைப் பற்றிய குறைகளை நான் அடிக்கடி கேட்டேன்; அவமானத்தையும் பழிச்சொற்களையும் பொறுமையுடன் ஏற்றேன்; நன்மைக்கு நன்றியின்மையையும், புதுமைக்கு தேவபழியையும் போதனைகளுக்குப் பதில் வன் சொல்லையும் பெற்றேன்.

—(கிறித்துவாழி வாழ்வு; தொமஸ் ஆ. கெம்பிஸ்)

லெந்து கால சிந்தனை.

தன்னாய்வு செய்து கொள்ளல்

என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பு
வோன்
தன்னைத் தான் வெறுத்தொதுக்
கட்டும்!

தன் சிலுவையைச் சுமந்தவாறு
என்னைப் பின்பற்றி வரட்டும்!
—(மத்.16:24)

என்ற உம் அன்புக்கட்ட
ளையை இன்று நான் எண்
ணிப் பார்த்திருக்கிறேன்!

ஆம்,
ஒரு முகமாய், எருசலேமை நோக்
கிய உம்

பெரும் பயணத்தின் போது,
அங்கு நீர், அடைந்ததாக வேண்
டியவையாம்
பாடு-மரணம்-உயிர்த்தெழல் பற்றிச்
சீடர்க்கு எடுத்துரைக்கத்

தொடங்கிய வேளையில் -(வச.21)
உம்மோடு

எருசலை நோக்கி நடந்த
உம்பரும் சீடராம் பேதுரு,
'இவை உமக்குவேண்டாமே!'

—(வச.22)
என்றிருக்கிறார்.

அவரை நீர்,
'அழிம்பனே, அப்பாலேபோ:
இறைவனுக்கடுத்தவைகளை விட்டு
மனிதருக்கேற்றவைகளை
மட்டுமே நீ சிந்திக்கின்றாய்!'

—(வச.23)
என்று கடிந்துரைத்து முடித்த

அதே மூச்சில்,
'என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பு
வோன்
தன்னைத் தான் வெறுத்தொதுக்
கட்டும்!

தன் சிலுவையைச் சுமந்தவாறு
என்னைப் பின்பற்றி வரட்டும்!
என்று உம் அன்புக் கட்டளையை

அளித்தீர்,
எண்ணிப்
பார்த்து

என்னை நானே தன்னாய்வு
செய்து கொள்கிறேன்.....

—(தி.த.பி)
(வளரும்)

மறுமைப் பிரவேசம்

திருமதி சந்திரா குலேந்திரன்.

திருமதி சந்திரா குலேந்திரன்
மாசி மாதம் 13ம் திகதி
பிரான்ஸில் உள்ள ஸ்ராஸ்பேக்
என்னும் இடத்தில் நீண்டகாலம்
நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்துவிட்டு
மறுமைக்குள் பிரவேசித்துவிட்டார்.
அன்னாரின் இறுதி ஆராதனை
மாசி மாதம் 19ம் திகதி
ஸ்ராஸ்பேக்கில் உள்ள டொமினிக்
கன் குருமார் ஆலயத்தில் நடை
பெற்றது. இந்த ஆலயத்தில் தான்
ஸ்ராஸ்பேக்கில் உள்ள அங்கி
லிக்கன் கிறிஸ்தவர்கள் தமது
வாராந்த ஞாயிறு ஆராதனை
கூட நடத்தி வருகின்றனர்.
குலேந்திரன் குடும்பத்தினர் ஸ்ராஸ்
பேக்குக்கு சென்றநாள் தொட்டு
அங்கிலிக்கன் திருச்சபையில் ஆர்வ
முள்ள உறுப்பினர்களாக இருந்
தனர்.

இந்த ஆராதனையில் ஏறத்தாழ
100 பேர் பங்கு பற்றினார்கள்.
இவர்களிலே சிலர் சந்திராவிடம்
உறவினர்களாகவும் அவருடைய
கணவன் ஜோதியின் உறவினர்க
ளாகவும் இருந்தார்கள். சந்திராவுக்கு
பொன் என்னும் மனம் பிரிசில்லா
என்னும் மகனும் இருந்தார்கள்.
இந்த ஆராதனையில் இலங்கை
யாசைச் சேர்ந்த பலரும் கலந்து

கொண்டனர் என்பது குறிப்பிடத்
தக்கதாகும். இவ்வராதனையில்
கலந்து கொள்வதற்காக பிரான்ஸ்
இருந்தும் இங்கிலாந்து, கனடா ஆகிய
இடங்களிலிருந்தும் மக்கள்
தைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.
இவ்வாராதனையை நடத்தியவர்
கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும்
பேசி மக்களுடைய உணர்ச்சியைத்
தூண்டினார்கள்.

ஸ்ராஸ்பேக்கின் அங்கிலிக்கன் மத
குருவாகிய கனோன். பார்னி
மில்லிகன் அவர்கள் ஆராதனை
யை நடத்தினார்கள். உதவி க்
குருவாகிய வண. ஜோன் முரே
அவர்கள் வேதாகமத்தை ஆங்கி
லத்தில் வாசித்து ஜெபம் செய்
தார்கள். தமிழில் வேதப்பாடத்
தினை மத்திய ஜோகான் என்பவர்
வாசித்தார். பாக்கியராஜாகுசை
அவர்கள் தமிழிலே ஜெபம் செய்
தார்கள் தமிழ் பாடகர் குழுவிற்கு
திருமதி கௌரி பொனே அவர்கள்
வயலின் வாசித்தார்கள். திருமதி
உஷாந்தி சத்தியதயாள் அவர்கள்
தமிழிலே தனிப்பாடல் ஒன்று பாடி
னார்கள். தேவாலயத்தில் ஓர்கன்
திரு. நோர்மன் ஓர்கிவி அவர்கள்
வாசித்தார்கள்.

தமது இரங்கல் உரையில் கனோன்
மில்லிகன் அவர்கள் சந்திரா
மிகுந்த பக்தியும் சமூக நலனில்
ஆர்வமும் கொண்ட பெண்மணி
என்று குறிப்பிட்டார். தாம் கூறிய
வற்றை அங்குள்ள பலரும் முழு
மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்
என்றும் கூறினார். சந்திரா அவர்கள்
நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போதிலும்
தம்மை தரிசிக்க வந்தவர்களுக்கு
ஆறுதலும் சமாதானமும் கூறிவந்
தார் என்றும் குறிப்பிட்டார்.
அவருக்கு ஆறுதல் கூறவந்தவர்
கள் புதுப்பெலண்டைந்து சென்றனர்
என்றும் கூறினார். அவரிடத்திலே
காணப்பட்ட தைரியமும் நல்லுணர்
வும் நாம் என்றமே மறக்க முடி
யாதவை. அதற்காக நாம் கடவு
ளுக்கு நன்றி கூறவேண்டியவர்
களாக இருக்கிறோம், அவரிடத்தி
லே காணப்பட்ட தைரியம் எம்மு
டைய வாழ்வையும் பிரகாசிக்கச்
செய்தது என்றார். இதுவே தூய
ஆவியில் வாழும் வாழ்க்கையாகும்.
இதுவே உயிர்த்தெழுந்த ஆண்ட
வரின் வாழ்க்கையை வாழுகின்ற
வாழ்வுக்கு அத்தாட்சி என்றும்
குறிப்பிட்டார்.

நல்லடக்க ஆராதனை குனோ
னென்பேக் சேமக்காலையில் நடை
பெற்றது. இறுதி ஆராதனைக்கு
வந்த அத்தனை பேரும் சேமக்
காலைக்குச் சென்றிருந்தனர். வந்
திருந்த அனைவரும் அன்னாரின்
பிள்ளைகள் உட்பட மறைந்து
போன ஆத்மாக்கு தமது இறுதி
அன்பையும் வணக்கத்தையும் தெரி
வித்துக் கொண்டார்கள்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

உன்னைவிட உயர்ந்த நிலையில்
உள்ளவர்களிடம் பெண் கொள்
ளாதே. உன்னைவிட உயர்ந்த
நிலையில் உள்ளவனிடம் நட்பும்
கொள்ளாதே.

யாரையும் கண்டிக்க வேண்டு
மானால் வாய்மூடி மௌனமாயிரு.
இதுவே கண்டனங்களுள் மிகக் கடு
மையான கண்டனம்.

—சார்லஸ் பக்ஸன்ஸ்,
உண்மைபேச நேரம் பார்க்க
வேண்டாம் பொய் பேசத்தான்
நேரம் பார்க்க வேண்டும்.

—லியூக்
தேசியம் என்பது மனிதனின்
மனதைப்பற்றும் ஒரு பயங்கரத்
தொற்று நோய்.

—ஆல்பர்ட் இன்ஸ்டன்ஸ்

சிறுவர் பகுதி:

இரண்டு துறவிகள்.

— J. E. J —

ரஷ்யாவில் இரண்டு துறவிகள்
இருந்தனர். அவர்கள் இருவரும்
தாங்கள் பலஸ்தீனாவுக்குச் சென்று
பெத்தலேகேமையும் எருசலேமை
யும் பார்ப்பதாகக் கடவுளிடம் கூறி
யிருந்தனர். கடவுளும் அவர்களுக்கு
இசைவு கொடுத்திருந்தார். எனவே
அவர்கள் இருவரும் புறப்பட்ட
னர்.

அவர்கள் ரஷ்யாவைத் தாண்டிப்
போய்க்கொண்டிருந்த போது
ஒரு வருக்குத் தாகம் உண்
டாயிற்று. ஆகவே, அவர் தம்
நண்பரைப் பார்த்து, 'நண்பனே,
நீ நடந்து கொண்டேயிரு. நான்
அதோ தூரத்தில் தெரிகிற குடிசை
யிடம் சென்று தண்ணீர் குடித்து
விட்டு வருகிறேன்' என்று சொல்
லிப் போனான். மற்றவர் சரி
தான் என்று சொல்லிவிட்டுப்
போய்க் கொண்டிருந்தான்.

குடிசையினிடம் சென்ற துறவி,
அங்கு பட்டினியால் வாடிக்கொண்
டிருந்த குழந்தைகளைக் கண்டான்.
இக்குழந்தைகளின் தாய் மரணப்
படுக்கையில் கிடந்தாள். தகப்பன்
சோகமே உருவாக ஒரு பக்கத்தில்
உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான்.
துறவி அவர்கள் மீது இரக்கங்
கொண்டு, தாம் கொண்டு வந்
திருந்த அனைத்தையும் அவர்க
ளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்க
ளுடனே சில நாட்கள் தங்கியிருந்து,
அவர்களை ஆறுதல்ப்படுத்தித்
தேற்றி, கிறிஸ்தின் காலத்தில் தங்
களுக்கு வேண்டிய பொருட்களை
யெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டு
பலஸ்தீனாவுக்குப் புறப்பட்டார்
கள் ஆனால், சில தவிர்க்க முடி
யாத தடைகளினால், பலஸ்தீனா
வுக்குப் போகமுடியாமல் ரஷ்யா
வுக்குத் திரும்பிவிட்டனர்.

மற்றத் துறவியார், 'நண்பன்
வரக்கானோமே, வழி தவறவிட்
டாரோ' என்று எண்ணிக்
கொண்டே பலஸ்தீனாவை அடைந்
தான். அவன் பெத்தலேகேமை
நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த
போது, தன் நண்பன், தனக்கு
முன்னால் சென்று கொண்டிருப்ப
தைப் போல் ஒரு காட்சியைக்
கண்டான் அவனைப் பிடிப்பதற்
காக எவ்வளவு விரைந்து சென்
றும், அவனால் தன் நண்பனைப்
பிடிக்க முடியவில்லை. இந்தத்
துறவி, பெத்தலேகேமுக்கும் எருச
லேமுக்கும் சென்று, பார்க்க வேண்
டியவைகளையெல்லாம் பார்த்து
விட்டு, ரஷ்யாவுக்குத் திரும்பி
னான். திரும்பியதும், தன் சினேகி
தனுடைய வீட்டிற்குச் சென்றான்.
அங்கு அவனைக் காணவில்லை.

இந்தத் துறவி, தன் நண்பனின்
மனைவியினிடத்தில் தான் கண்ட
காட்சியைப் பற்றிக் கூறி, 'உன்
கணவன், பலஸ்தீனாவுக்குச் சென்
றாரோ' என வினவினான். 'என்
கணவன், பெத்தலேகேமுக்கும் எருச
லேமுக்கும் நடந்து செல்லவில்லை
யென்றாலும், அவருடைய ஆவி
அங்கு சென்று திரும்பியது' என்று
கூறினான் அவன் மனைவி.

அறிஞர் டால்ஸ்டாய், 'அன்பு
வாழ்க்கை நடத்தும் ஒருவன் எப்
போதும் புண்ணிய பூமியில் வசிக்
கிறான்' என்று சொன்னார்.

இயேசு பெருமான், 'இச்சிறியா
ரில் ஒருவனுக்கு எதைச் செய்தீர்
கனோ, அதை எனக்கே செய்தீர்
கள்' என்று சொன்னார்.

பெஞ்சமின் பிராங்கலின் கூறுகிறார்.

- அறிவிவியின் மனம் அவன்
வாயிலிருக்கிறது. அறிஞனின்
வாயோ அவன் உள்ளத்தில்
உள்ளது.
- பெருஞ்செல்வம், பெருவலிமை,
பேரழகு இவை உண்மையான
பயனுடையன அல்ல. நேர்மை
யான உள்ளமே மிக்க பயனு
டையதாகும்.
- வறியனாயிருப்பதில் வெட்க
மில்லை. ஆனால், வறியனா
யிருப்பதைப் பற்றி வெட்கப்
படுவதே வெட்கம்.
- பாதி மெய்யானது ஒரு பெரிய
பொய்யாகிவிடும்.
- மருத்துவரைத் தன் பரம்பரை
உரிமையாக்கிக் கொள்கிற
வன் மூடன்.

சிலுவைத் தியானம்:

சரியான வழி.

“இடுக்கமான வாயில் வழியாக
உட்செல்லுங்கள். ஏனெனில்,
அழிவுக்குச் செல்லும் வாயில்
அகலமானது, வழி விரிவானது:
அந்த வழியாக உட்செல்பவர்
பலர், வாழ்வுக்குச் செல்லும்
வாயில் இடுக்கமானது, வழி ஒடுக்
கமானது; அதைக் கண்டுபிடிப்
போரும் சிலரே.”

—(மத். 7:13 - 14)

ஜெர்மன் நாட்டு அரசின் முன்
னாள் அதிகாரிகளுள் ஒருவரான
ஏர்ன்ஸ்ட் வொன் ஹார்னக்
(1888 - 1945) என்பவர், ஹிட்
லரைக் கொலை செய்யச் சதித்
திட்டமிட்டவர்களில் ஒருவரெனக்
குற்றஞ் சாட்டப்பட்டார். இவ
ருக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்
பட்டது. இவர் அடொல்ப் வொன்
ஹார்னக் என்ற இறைபியல் அறி
ஞரின் மகன்.

ஹார்னக், பக்தியும் உண்மையு
மான கிறிஸ்தவன், மரணத்தை
நோக்கிப் போகும் போது, தன்னு
டன் இருந்த கைதியில் ஒருவன்,
சிலுவைப் பாடுகளின் பாடலாகிய
“தாழ்வாய் மரிக்கத் தேவரீர்,
மாண்பாய்ப் பலனி போகிறீர்!”
என்ற பாடலைப் பாடுவதைக்
கேட்டுக்கொண்டு, திடமனத்துடன்
மரணத்தை ஏற்கச் சென்றார்.
தலை நிமிர்ந்த நிலையில், தன்
தந்தை முன்னர் கூறியதுபோல—
“மனிதன் ஒரு முரட்டுத்தனமான
அயோக்கியன்” என்று கூறினார்.
இறைவன் தனக்களித்த ஆசை
வாதங்களுக்காக அவருக்கு நன்றி
செலுத்தி, மகிழ்ச்சியோடு விச
வாசத்தில் தளராமல் மரணத்தை
ஏற்றார்.

இவரைக் கொலை செய்தவர்
களின் கரங்கள் இவர்மேல் விழ
முன், இவர் கூறியது: “ஒருவன்
தன் குறிக்கோளை அடைந்தா
யிற்று என்பது முக்கியமல்ல; அவன்
அதனை அடைய சரியான வழி
யைக் கடைப்பிடித்தானா? என்
பதே முக்கியம்” என்றார்.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை “ஒரு வழி”
அல்லது “ஒரு பாதை” என ஆதிக்கி
றியத்தவ விசுவாசிகளால் அழைக்
கப்பட்டது. இன்று சீடத்துவம்
என்பது - “இயேசுவைப் பின்பற்று
தல்” என்பதையே குறிக்கின்றது.
ஜெர்மன் மொழியிலும், “சீடத்து
வம்” என்பது “பின்பற்றுதல்”
என்ற பொருளையே தருகிறது.
அதாவது ‘சரியான வழியில் நடப்
பது’ என்பதே.
மிகுதி அடுத்த இதழில்

தாரகை ஒளி:

யுத்தநாளுக்காயத்தம் ஸசய்வார் குதிரையை,
ஜெயமோ கர்த்தரால் மாத்திரம் வருமே.

— நீதிமொழிகள்- 21: 31

எங்கள் கருத்து

மன்னிப்பின் மேன்மை

கிறிஸ்தவ நற்செய்தியின் நடுநாயகமாக விளங்குவது சிலுவையின் நிகழ்ச்சியாகும். இறைவன் மன்னிக்கும் உரிமை பெற்றிருக்கிறார். இவ்வுரிமையைப் பெற கடவுள் கொடுத்த விளை, பாவத்தின் பயங்கரத்தைக் காட்டுகிறது. பாவத்திற்கான முழுவிலையும் கொடுத்துத் தீர்க்கப்பட்டது என்பதே சிலுவையின் செய்தி. பாவத்தின் முழுத் தன்மையையும், பாவத்தின் செயல்கள் அனைத்தையும் தம் மைந்தன் இயேசு கிறிஸ்துவில் தாங்கி இறைவன் ஏற்றார்.

பாவத்தின் விளைவுகள், கீழ்ப்படியாமையின் செயல்கள், நம்பிக்கைத் துரோகத்தின் விளைவுகள், இப்பாவச் செயல்கள் கடவுளுக்கு விரோதமானவைகள். அவருடைய நிலையில் நோக்கினால், அவற்றின் உண்மைத் தன்மை நமக்குப் புலப்படும். நம்மில் காணப்படும் அற்பத்தனம், மாய்மாலம், தன்னலம் ஆகியனவே, இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்தன. இறைவன் மக்களின் நல்வாழ்வில் கொண்டுள்ள கரிசனை, அவர்களைப் பாவக்குழியிலிருந்து மீட்கவேண்டுமென்ற வாஞ்சை - இதுவே, மக்களின் பாவத்தைத் தன்மேல் ஏற்க இறைவனைத் தூண்டியது. இதுவே இறைமைந்தன் இயேசுவின் இணையற்ற செயல். பாவத்தைத் தன்மேல் சுமந்து, பாவியை மன்னித்து மீட்டார்.

மன்னிக்கப்பட வேண்டிய பாவிகள் நாம். மன்னிப்பு என்பது செயல்கள் மட்டும் சம்பந்தப்பட்டதன்று. அது ஆட்களுடன் தொடர்புள்ளது. நீதிமன்றத்தில் வழங்கப்படும் தண்டனை, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அந்த நபர் எப்படிப்பட்டவன் என்பதையே சார்ந்திருக்கும். அடிப்படை யாக அவனிடம் கேட்கப்படுவது, அவன் செய்த செயல்களைப்பற்றியே. ஆனால் கடவுள் மனிதனிடம் கேட்கும் அடிப்படைக் கேள்வி, அவனைப் பற்றியதே. அவனுடைய செயல்களைப் பற்றியதல்ல. - 'சிலுவையின் முன் நான் நின்று, என் பாவங்களை மட்டுமல்ல, என்னையே பாவியென அறிக்கையிடுகிறேன், இயேசுபிரான், நம்முடைய பாவங்கள் நமக்கிழைக்கும் தீங்கை, தமக்கும் சேரத்தக்கதாக, அவர் தம்மை நம்முடன் ஒன்றாக்கினார். இதுவே, இயேசு பாவத்தின் கிரயத்தைக் கொடுத்துத் தீர்த்தார் என்பதன் பொருள். என்னைப்போல அவர் ஆனபடியால் தான் மரித்தார் - எனக்குப் பதிலாக மரித்தார் என்பதல்ல, நாம் அவரை நோக்கிப் பார்க்கையில் பாவியின் நிலை எத்தகையது என்பதைக் காண்கிறோம். அது கடவுளுடனிருந்த அன்னியோன்னிய ஐக்கிய உறவு முறிந்த நிலை - என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்' என அன்று அவர் அலறினது என் குரல்.

அடுத்ததாக, பாவம் என்பது பாவத்தன்மையைக் குறிக்கிறது. பாவங்கள் அல்லது பாவிகள் மட்டுமல்ல. பாவங்கள் தனித்த செயல்களன்று. அவை மனுக்குலத்தின் பாவத்தன்மையின் விளைவாகும். பாவ அறிக்கையென்பது - ஒருவன் தன் உடன் வாழ் மக்கள் நிலையில் தன்னையும் வைத்து, 'தப்பிப்போன ஆடுகளைப்போல நாங்கள் உம்முடைய வழிகளைவிட்டு வழுவி அலைந்து போனோம்..... செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்யாமல், செய்யத்தகாதவைகளைச் செய்து வந்தோம், எங்களுக்குச் சுகமேயில்லை' என நம்மை, நம்முடன் வாழ் மக்களுடன் ஒன்றுபடுத்திக் கூறுவதே.

இயேசு பெருமான் நமது நிமித்தமாகப் பாவமாக்கப்பட்டார் எனப் பவுல் கூறுகிறார். (2 கொ. :21). பாவம் செயலாற்றிய மையமாக இயேசு ஆனார். அவரே மனுக்குலம். பாவம் அவரிலும் தன் செயலை ஆற்றி, உரிந்து கொண்டு பகிரங்ககோலமானது (கொலோ. 2:15). பாவத்தின் பலம் பதுங்கவில்; அதை அம்பலப்படுத்தினால் அடங்கிவிடும். இயேசு பெருமான் தம் வாழ்க்கையினால், அதை அம்பலப்படுத்திவிட்டார்.

வினாவும் விடையும்:

வினா: மெஞ்ஞான உண்மையிலும் அறிவியல் உண்மை சிறந்ததல்லவா?

விடை: அறிவியல் உலகில் 'அறிவியல் உண்மை' சிறந்தது. மெஞ்ஞான உலகில் 'மெஞ்ஞான உண்மை' சிறந்தது. அறிவியல் உலகு வேறு. மெஞ்ஞான உலகு வேறு அறிவியல் உலகிற்குரிய விதிகளும் முறைகளும் உண்டு. மெஞ்ஞான உலகுக்குரிய விதிகளும் முறைகளும் உண்டு.

இலக்கண விதிகளைக் கொண்டு ஒரு நாட்டையோ, வீட்டையோ ஆளலாம் என்பது எத்தனை மடமையோ, அத்தனை மடமையே பெளதிக இரசாயன விதிகளால் முறைகளால் மெஞ்ஞான உலகை அறியலாம் என்பதும்.

"தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தருக்குக் கற்றனைத் தூறுமறிவு" என்ற வள்ளுவனார் வாக்குக்கு வர்க்கமூலம் காணமுடியுமா? அறிவியலுக்கு எல்லாவற்றையும் பற்றி ஏதேனும் சொல்ல முடியுமே யொழிய, எதைப் பற்றியும் எல்லாவற்றையும் சொல்ல முடியாது. பெளதிக - இரசாயன விதிகளால், முறைகளால் அறியப்படும் பொருட்களும் உள. அறியப்படாத பொருட்களும் உள. ஒவியம், காவியம், சமயம் ஆகியவை அறிவியலுக்குப் புறம்பானவை. தாயின் அன்பை, நண்பனின் நட்பை, கடவுளை, பெளதிக - இரசாயன விதிகளால் அறியமுடியாது.

மேலும், உண்மை அழியாத தன்மையது. காலத்தால் இடத்தால் மாறுபாடதது. உண்மை ஆளுக்கு ஆள், நாட்டுக்கு நாடு வேறுபாடதது. ஆனால், "அறிவியல் உண்மை" தற்காலிகமான உண்மையேயாம். இதற்கு எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் காட்டலாம். சிலவற்றை மட்டும் இங்கு கவனிப்போம்.

பல நூற்றாண்டுகள் வரை வெப்பம் ஒரு பொருள் என்று அறிவியலாளர் நம்பினர். ஆனால் 1779 இல் கவுண்ட்ரம் போர்டும், சேர்ஹம்பரி டேவியும் வெப்பம் அணுக்களல்ல, அணுக்களின் சலனம் என்று முன்னைய 'அறிவியல் உண்மையைப்' பொய்ப்பித்தனர்.

உயரத்திலிருந்து விழும் வெவ்வேறு எடையுள்ள பொருட்களின் அதிகக் கனமுள்ள பொருளே முதலில் தரையில் விழும் என்று அரிஸ்டாட்டில் கூறினதை 19 நூற்றாண்டுகளாக 'அறிவியலாளர்' நம்பி வந்தனர். ஆனால், கலிபியோ என்ற அறிவியலாளர் பைசா நகரச் சாய்த்த கோபுரத்திலிருந்து 10 பவுண்ட் எடையுள்ள ஒரு இரும்பையும், ஒரு பவுண்ட் எடையுள்ள இரும்பையும் விழச் செய்து, இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் தரையை அடைந்ததைக் காட்டி, முன்னைய அறிவியல் உண்மையைப் பொய்ப்பித்தனர்.

லெந்து காலம்
(நோன்பு நாட்கள்)

சிறப்பு வழிபாட்டு நாட்கள்.
ஏப்பிரல்

- 1- பாடுகளின் ஞாயிறு
 - 8- குருத்தோலை ஞாயிறு
 - 8 -14 வரை: பரிசுத்த வாரம்.
 - 12- பெரிய வியாழன் திருவிருந்து ஆராதனை
 - 13- பெரிய வெள்ளி
 - 14- புனித சனிக்கிழமை (கல்லறைத் -தோட்டம் சந்திப்பு)
 - 15- உயிர்ப்புத் திருநாள்.
- "நானே உயிர்தெழுதலும், ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன்."

பயன் பொதிந்த பாசிப்பயறு!

பயத்தப் பயறு, அல்லது பாசிப்பயறு என்றுதான் இதனை அழைப்பார்கள். இது, உடலுக்கு குளிர்ச்சியைத் தந்து வளப்படுத்தும். இதனோடு எப்போதும் இஞ்சியைப் பயன்படுத்திச் சமைத்தால் வாயு தோன்றாது. பித்தம், உடற்குடு, உடல் வளமில்லாமை, கண் எரிச்சல் உள்ளவர்கள் இதனைச் சாம்பார் கூட்டுச் செய்து உண்டால் சுகம் கிடைக்கும். எல்லாவகையான கீரைகளோடு இந்தப் பயறைச் சேர்த்துக் கூட்டுச் செய்யலாம். பாயாசமும் செய்யலாம். எதைச் செய்தாலும் சுவைதரும் பயறு இதுவே. கோடை காலத்தில் பாசிப்பயற்றை மிகுதியாக உணவுடன் சேர்த்துக் கொள்வது நல்லது.

-(நன்றி: தொண்டன்.)

"நீரைவிட எல்லா உலோகங்களும் கனமானவை" என்று அறிவியலாளர்கள் நம்பினர். ஆனால், பொட்டாஸ்சியமும் சோடியமும் 1807 இல் ஹம்பரி டேவியால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பின், அது பொய்யானது. அலெக்ஸாண்டிரியா நகரத்தானான தோலமி "பூமி நிலையானது. அதன் மேல் வானம் கிண்ணம் போல் கவிழ்க்கப்பட்டுள்ளது. சூரியன், நிலவு, கிரகங்கள் பலவும் அவ்வானில் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. வானே சுற்றுகின்றது. அதனால் வான் சுடர்களும் சுற்றுகின்றன" என்று போதித்த 'அறிவியல் உண்மை' 'சூரியன் தான் நிலையாயிருப்பது. பூமிதான் அதனைச் சுற்றுகிறது' - என்று பொலந்து நாட்டு வான்கலை வல்லுநரான கோப்பர் நிகல்சால் பொய்ப்பிக்கப்பட்டது.

இதுகாறும், அணுவே சடப்பொருளின் கடைசி எல்லை எய்றிருந்தார்கள்; ஆனால் இன்றோ-எலெக்ட்ரான்களாலும், புரோட்டான்களாலும் ஆகியதே பிரபஞ்சம் என்கிறார்கள் அறிவியலாளர். எனவே, "அறிவியல் உண்மை" நிரந்தரமானதன்று. வாழ்வியல், அறிவியலும் வேண்டும். மெஞ்ஞானமும் வேண்டும் என்றறிக.

இதுவே, சிலுவையின் தாற்பரியம். கிறிஸ்துவின் ஒப்புவாகுதலில் ஊழியத்தில் மன்னிப்பு ஊன்றப்பட்டுள்ளது. கடவுள் மன்னிக்கிறார் என்று சொல்லும்போது, கடவுள் மன்னித்து விட்டார் என்றும், மனுக்குலம் முழுவதும் அம்மன்னிப்பால் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது என்றும் தூய ஆவியின் கிரியையால், கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் ஒப்புரவு உண்டாகிறது என்பதே பொருள். ஆகவே மன்னிப்பின் மேன்மை, மன்னிக்கப்படும் அனுபவத்தைக் கடந்து, கடவுளின்மன்னிக்கும் செயலில் பங்கு கொள்வதாகும். இந்த அனுபவத்தைநாம் பெற்றிருக்கிறோமா?

Editorial

Political Realities.

A sobering note of severity combined with joy on the conclusion of a war, possibly marked, the departure of the last Indian detachment from the shores of Sri Lanka, on the 24th of March, 1990. The Sri Lankan State Minister of Defence and Minister of Foreign affairs represented the Sri Lankan Government at the ceremonial valedictory at China Bay, Trincomalee as seen by many on TV.

Worship Services and 'pirith' ceremonies have also been reported in various centres. The end of a long drawn out war and return of foreign troops engaged in it, are naturally matters of public moment in a country which has suffered deep wounds in its economy and floated in crisis for well nigh six years.

The de-induction of the Indian forces is the logical sequence of a situation in the politically sensitive areas in the North and East where the IPKF had become an anomaly after the recognition of the Sri Lankan government, of the LTTE as a political party in the democratic main stream.

There can be little doubt that it was events in the sub-continent, during the last month of 1989 that created a propitious climate for the ground plan in Sri Lanka envisaged by President Premadasa.

Vishranath Pratap Singh was sworn in as Prime Minister of India on December 2nd 1989. The National Government at the centre brought to the fore, chief Minister Karunanithi of Tamil Nadu whose debacle at the Lok Sabha elections was amply compensated by the award of a post of Cabinet rank to Murasoli Maran, the nephew-confidant of the Tamil Nadu Chief Minister. (The Rajiv Gandhi Government had not given representation to Tamil Nadu in the Cabinet).

This sequence of events across the Palk strait and the reported visit of three senior Sri Lankan Ministers of State to Tamil Nadu to meet the Chief Minister and confer with him, quickly charted a new direction in Sri Lankan politics.

For while the tired waves vainly breaking
Seem here no painful inch to gain
Far back through creeks and inlets making
Come flooding in, the main

(A. H. Clough)

In the meantime, synchronising with the IPKF 'pull-out' happily without lingering strains, was a new mood of buoyancy and optimism that had gripped the Tamil speaking people of the North and East.

"The Battle of the North" (an unfortunate metaphor in the present political climate of Peace) was turned into a lusty festival by the crowds that thronged the Jaffna Fort precincts, on the very day the IPKF left. The traditional 87 years old rivalries in cricket between the Johnians and Centralites were forgotten in the 'comaraderie' to relish the freedom in a once 'occupied' territory and to rest and get their breath again in the Jaffna esplanade.

That this segment of the town - the focal point of all its literary, cultural, sports and religious activities - should have been turned into a vast litter mound for three years is a sombre reflection of how military confrontations can endanger not merely life but rupture 'the seamless garment of our civilisation'.

(continued from page one)

taken teaching as his career, he taught in the Mission Schools of the American Mission and at the time of his retirement was Principal of the American Mission English School at Kankesanthurai. He was eighty one years old.

He leaves behind his wife Pahawattupillai also a retired Teacher and two sons S. S. Sathakuru (London) and S. A. Perinpanayagam (London) and two daughters Suhiratharatnam and Mahendrarane and grand children to bemoan his loss.

The funeral service at the home on Saturday the 17th instant at 2.00 p.m. was conducted by the Rev. V. N. Tharmakulasingam who also preached the sermon. The Rev. N. Kathiravelu and Mr. S. S. Selvadurai paid tributes to the life of the deceased. Bishop Ambalavanar said the closing prayers. The remains were interred at the Udupiddy Church Graveyard with the Rev. Tharmakulasingam performing the committal rites.

(continued from page 2)

The sessions opened with devotions conducted by the Revd. Yoshichika Yamashita of Japan. The sessions were presided over by Dr. Philip Kwok (Hong Kong), President of the Asia Alliance of YMCAs. The sessions for theme presentations were presided over by the Revd. Thierry Temauri of Tahiti.

The main theme was "Working for Justice, Making Peace; YMCA participation in Social and Human Development."

There were many sub-themes as follows:-

1. "Colonial and Nuclear" by Tahiti;
2. "Rights of Minorities: situation of Maories" by New Zealand;
3. "The rights of disabled people" by Malaysia;
4. "Movement Building, Identity and Leadership Development" by Western Samoa;
5. "Youth Leadership" by Singapore;

6. "Labour Education" by Taiwan;
7. "Conservation of Environment" by Japan;
8. "Social Education towards democratization and Rights of the People" by Hong Kong;
9. "The Dawn of an Epoch" by India;
10. "The Mission of the YMCA - God's Mission" by Burma;
11. "Racial Intergration" by Australia;
12. "Ethnic Conflict - efforts towards Community Building" by Sri Lanka.

The Sri Lanka presentation was made by Mr. Eksith C. Fernando, President of the National Council of YMCAs and supplemented by Mr. Alagan S. Kadirgamar, National General Secretary. We presented a very objective picture of the changing situation of the country and we were happy to note that many countries and national Movements have been deeply interested and concerned of the situation here and have shown solidarity with us.

The devotions on the closing day were led by Mr. Eksith Fernando with participation by the delegates from the South Asian region. As a sign of solidarity, we sang the hymn for Sri Lanka.

Two very important presentations were also made, one on "Resource Sharing and Inter-movement Co-operation" and the other on "Leadership Formation on Spirituality and Social Transformation."

The above two presentations took the form of reports from two consultations held during the year. The above presentations were followed by a series of committee meetings and group meetings and sub-regional consultations. The reflections of these groups were brought back to the Plenary Sessions for discussions and decisions.

Some of the immediate concerns needed careful study. They were:

1. The revival of YMCAs in China. Contacts had been made, but formal relationships will need more time

(to be continued)

The events of the last few weeks have imparted to the political scene, a new sense of reality. Mr. A. P. Venkateswaran, a former Foreign Minister of India, expresses this new sense candidly and succinctly in the following words:-

"The very first thing for us to understand is that the Tamil speaking people in Sri Lanka are citizens of that country and not in our charge. Often there has been a tendency to overlook this vital fact when responding to developments in that island state".